

MINOUX

‘the world needs a warrior soul’

activiteitenplan 2025-2028

1. MINOUX in het kort

het verlangen naar vrijheid en verbinding

1.1 PROFIEL

MINOUX is het ruimhartige theatergezelschap rond theatermaker en cabaretier Minou Bosua, opgericht in 2018 in Den Bosch. Minou Bosua werkte al jaren vanuit Den Bosch met haar cabaretduo De Bloeiende Maagden. Met MINOUX gaat cabaret in dialoog met documentaire, muziek, dans en beeldende kunst. Bekende medemakers als Maasja Ooms, Mijke de Jong, Lotte de Beer en Bas Kosters zijn sterke bondgenoten. In de producties van MINOUX worden stevast 'gewone' mensen uit de samenleving betrokken die (met hun verhalen) ook een stem krijgen op het podium.

Een direct gesprek met het publiek, een van de pijlers van cabaret, is nog altijd het handelsmerk van MINOUX. Ontmoeting, ontroering en humorvolle relativering zijn vaste ingrediënten, en geven stof tot nadenken over de manier waarop we met elkaar samenleven en hoe je je te midden van anderen optimaal kunt ontplooien.

1.2 MISSIE

met een glimlach op je gezicht door het ongemak heen

MINOUX streeft naar een sterke, inclusieve samenleving waarin ieder mens de vrijheid en de ruimte heeft zich te ontplooien – ongeacht leeftijd, sekse, geaardheid, afkomst, capaciteiten, kleur of vorm.

MINOUX maakt theater om bestaande, belemmerende structuren van samen leven te onderzoeken en een blik op vrije ruimte te bieden. Makers en publiek worden uitgedaagd om bloedserieus én met een grote glimlach te reflecteren op diepgewortelde patronen in zichzelf en de samenleving.

MINOUX wil nieuwe en onverwachte ontmoetingen vormgeven die

- denk- en doekaders openbreken: door maatschappelijke vraagstukken open en bloot invoelbaar en bespreekbaar te maken
- de grenzen van theater oprekken; door kunstenaars, mensen en maatschappelijke organisaties op onverwachte manieren te verbinden in creatieve samenwerking
- publiek en theater veel dichterbij elkaar brengen; door midden in de samenleving te gaan staan en intensief samen te werken met podia en (maatschappelijke) partners

1.3 VISIE

op zoek naar het onbegrensde zelf

MINOUX werkt vanuit de overtuiging dat ieder mens de drang voelt om als een waarachtige, onbegrensde versie van zichzelf te leven en een innerlijk gevoelde potentie tot bloei te brengen. We worden hierin belemmerd door traditionele rolpatronen of vastgeroeste normen en waarden, die we van generatie op generatie overnemen en aan elkaar doorgeven. Als we krampachtig vasthouden aan aangeleerde rollen en verwachtingen leidt dat ons af van wie we werkelijk willen zijn, en dat beïnvloedt onze omgang met anderen. Pas wanneer we samen met anderen die belemmerende structuren in de samenleving durven open te breken en die verschillen durven te omarmen, ontstaat er vrije ruimte en een wezenlijke verbinding met de ander.

De werkwijze van MINOUX sluit aan bij het principe van 'participatory sensemaking' zoals benoemd door filosoof en cognitief wetenschapper Hanne De Jaegher. Sociale bewustwording en zingeving komen het best tot stand in een omgeving waar een vrije uitwisseling en samenwerking tussen individuen plaatsvindt. Het proces van participatie zelf is daarbij mede bepalend voor de betekenisgeving aan het project, zowel voor de makers als de deelnemers. MINOUX wil de komende jaren in die geest de kring van co-creators en deelnemers steeds verder uitbouwen, om vanuit participatie grote gezamenlijke impact te creëren.

1.4 KERNACTIVITEIT

De kernactiviteit van MINOUX is het maken en opvoeren van multidisciplinaire theatervoorstellingen waarin mensen uit de samenleving en de directe dialoog met het publiek een centrale rol spelen. Een typische MINOUX-voorstelling is een onverwacht 'gesprek' in een theatraal kader, met serieuze vragen en genereuze, waarachtige bijdragen van betrokken makers, deelnemers en kijkers, die met humor samen door het ongemak gaan en belemmerende patronen durven te bevragen. Zo'n MINOUX-voorstelling heeft de directheid van cabaret en documentaire, in samenspel met muziek en zang of dans. Mensen worden door een mix van verschillende 'verhalen' en gevoelslagen aangeraakt en uitgenodigd ook hun eigen stem te laten resoneren in het geheel. Eigenlijk lijkt een MINOUX-voorstelling altijd op een intiem gesprek van familie en vrienden in een feestelijke setting.

Voorbeelden van MINOUX-voorstellingen sinds 2018:

- *Moeder mag niet dood*: deel 1 uit een drieluik over ouderschap en opvoeding
- *Niet de vaders*: deel 2 uit het drieluik
- *POW WOW*: voorstelling over ouderenzorg in verschillende culturen

Voorstudies en participatieprojecten i.s.m. organisaties uit het sociaal domein Den Bosch:

- Dance Along parties (spin-off van *Moeder...*) – dansante ontmoetingen voor en door ouderen
- *Leer me de dans van je moeder* (2021) – met o.a. Marokkaanse, Surinaamse, Antilliaanse moeders
- *Leer me het lied van je vader* (2022) – met o.a. Turkse, Surinaamse en Marokkaanse vaders
- *Papa was a rolling stone* (2023) – met o.a. koren van studenten en kinderen
- Cultuurfamilie Den Bosch: interculturele ontmoetingen i.s.m. kunstinstellingen in de stad

1.5 DNA: DE KRACHT VAN DE CREATIEVE DIALOOG

De theatertaal van MINOUX slaat enorm aan bij het publiek. Door gewone mensen te plaatsen in een professioneel en eigenzinnig artistiek kader wordt een wereld geopend die heel toegankelijk is. De directe betrokkenheid van maatschappelijke organisaties versterkt niet alleen de waarachtigheid van de inhoud, maar ook de directe betrokkenheid van de achterban. Zo winnen voorstellingen aan kracht en blijft de impact voortduren tot ver na de voorstelling, tot buiten het theater. De samenwerkingen brengen bovendien een diversiteit aan mensen over de drempel die niet gewend zijn naar het theater te gaan of in cultuur te participeren.

Multidisciplinaire co-creatie

Onderzoekend, confronterend en kwetsbaar: dat is typerend voor de werkwijze van MINOUX. In het hart van iedere productie ligt een persoonlijke vraag van Minou, die het vertrekpunt vormt voor een inhoudelijke en artistieke dialoog met medemakers. De gezamenlijke zoektocht direct vanaf de bronvraag levert authentieke, kwetsbare, veelkleurige en onverwachte uitkomsten op het podium en in de zaal. In zang, spel, video en gesprek.

Dialoog met mensen en groepen uit de samenleving

Die creatieve dialoog van de makers wordt verrijkt door de bijdrage van medemakers van buiten de kunstwereld. Zij zijn ervaringsdeskundigen, soms enthousiaste (amateur)kunstbeoefenaars, inwoners van de stad (en omliggende dorpen) met een levensverhaal. MINOUX zoekt het gesprek met de (diversiteit van de) inwoners van de stad: de verbindende kracht van persoonlijke verhalen vormt de eerste magie van het project. Ze zijn afkomstig uit diverse groepen in de samenleving, zoals ouderen, de LHBTQI-gemeenschap, kinderen of migranten. Naast hun verhalen bieden ze reflectie op de inhoud en participeren in de uiteindelijke voorstelling. MINOUX zet zo de kracht van de dialoog in om ook deze minder geziene mensen en ongehoorde stemmen in de samenleving een podium te geven.

Impact met maatschappelijke en culturele partners

Maatschappelijke organisaties zijn onontbeerlijk als facilitator voor het eerste contact met deelnemers, zij kennen de juiste sleutelfiguren en contactpersonen, zij geven de contacten en daarna vindt Minou de weg naar de keukentafels en huiskamers voor een gesprek van mens tot mens. MINOUX heeft zich ontwikkeld tot een theaterorganisatie die gedijt bij samenwerking met theaters en maatschappelijke partners. Deze partnerorganisaties participeren in de totstandkoming, de promotie en de uitvoering van voorstellingen, en betrekken een divers en inclusief publiek.

Duurzame gemeenschappen

Uit de culturele dialoog tussen MINOUX en medemakers ontspringen nieuwe gemeenschappen van mensen die enthousiast zijn geworden voor cultuur en/of op zoek zijn naar verbinding. Zo bestaan er inmiddels twee 'Bendes van Alzheimer' (cultureel actieve ouderen), een Homomannenkoor en een Cultuurfamilie. MINOUX moedigt de oprichting van deze communities aan en stimuleert hun zelfstandig voortbestaan met steun van theaters en maatschappelijke partners.

1.6 BRABANT EN DEN BOSCH ALS BIOTOOP

Het leven is goed in het Brabantse land. MINOUX zou MINOUX niet zijn zonder thuishaven Den Bosch en Brabant. Sinds 2021 werd het gezelschap dankzij (meerjarige en project-)subsidies van gemeente en provincie in staat gesteld om zich te ontwikkelen tot een eigenzinnige toegevoegde waarde in het culturele en maatschappelijke landschap. De ontwikkeling van lokaal vernieuwende naar (inter)nationaal onderscheidende theaterprojecten is mogelijk gemaakt met de hulp van vele partners in stad en regio.

Den Bosch vormt de inspirerende leefomgeving, waarin projecten tot ontwikkeling en volle wasdom (kunnen) komen. Elke theatervoorstelling ontstaat uit een creatieve samenwerking in de stad. Zo is *Moeder mag niet dood*

ontstaan uit een samenwerking tussen Theaterfestival Boulevard, CultuurFonds 's-Hertogenbosch, Theater de Verkadefabriek, een groep dansende ouderen en Huis 73 (bibliotheek en cultuur). *POW WOW* komt voort uit project *Leer me de dans van je moeder*, in de kleurrijke wijken van de stad in samenwerking met Farent Sociaal Werk en de dienst Welzijn van de gemeente. *Niet de Vaders* werd ontwikkeld met onder meer COC Noordoost Brabant en Roze Zaterdag Den Bosch.

In Den Bosch is MINOUX huisgenoot van Theater aan de Parade. Het profiel en het DNA van MINOUX passen bij de stedelijke opdracht van het theater, waarin de combinatie van professionele en amateurkunsten een podium en een thuis vindt.

In Brabant worden speciale samenwerkingsverbanden met de theaters uitgewerkt. Ook hier geldt: eerst regionaal uitproberen en dan landelijk uitrollen. Dicht bij de theaters worden deelnemers aan de voorstellingen betrokken en worden in nauwe samenwerking met de theaters maatschappelijke organisaties uitgenodigd. Meer over deze 'Bossche aanpak' in Brabant staat in hoofdstuk 5.

2. Activiteiten & artistieke ontwikkeling 2021-2024 van lokaal vernieuwend naar (inter)nationaal onderscheidend

MINOUX is in 2018 begonnen met de realisatie van het theaterdrieluik *Moeder-Vader-Kinderen*. Artistiek gezien startte hier de zoektocht naar een nieuwe theatervorm, het zelfbenoemde 'bewustzijnsamusement': een persoonlijk onderzoek naar belemmerende sporen (uit de opvoeding) in een nieuwe combinatie van cabaret, dans, muziek, documentaire en participatie.

Omdat de activiteiten rond dit theaterdrieluik een goede illustratie geven van de inclusieve werkwijze en de groeiende artistieke ontwikkeling van MINOUX, volgt hier een beknopte terugblik. De bevindingen laten een ontwikkeling zien die het fundament vormt voor de komende vier jaren.

2.1 DRIELUIK DEEL 1: MOEDER (2018-2019)

Moeder mag niet dood was een *dancing docu-comedy* over de liefdevolle en tegelijkertijd gekmakende relatie tussen moeder en dochter. Minou werkte samen met haar eigen moeder, Jopie Bosua, toen 88 jaar. Op het toneel een haarscherpe en eerlijke dialoog over hoe kwetsuren uit het verleden doorspelen in het heden. Een gelegenheidsgezelschap van dansers van 70-plus voerde een choreografie uit van Ireen Kurvers, i.s.m. Gouden Dans. Het videobeeld werd geproduceerd door Maasja Ooms. De voorstelling ging in oktober 2018 in première op Theaterfestival Boulevard in Den Bosch, speelde als lunchvoorstelling in Bellevue Amsterdam en had twee succesvolle tournees in kleine zalen door heel Nederland.

2.2 DRIELUIK DEEL 2: VADER (2020-2021 & 2023)

In *Niet de Vaders* verkende Minou samen met acteur Eelco Smits (ITA, winnaar Louis d'Or 2023) de rol van de vader in het hedendaagse regenbooggezin. Eelco is de donor van Minous zoon; haar vriendin is degene die het kind baarde. Eelco noch Minou zijn dus de vader; of toch wel? Onder regie van Mijke de Jong onderzochten Eelco en Minou het ongemak van traditionele rolpatronen in gezinsverband. Het persoonlijke onderzoek werd verbreed door de deelname van een Brabants homomannenkoor dat speciaal voor deze voorstelling werd opgericht i.s.m. het COC. Naast een muzikale inbreng (arrangement Erik Vlasblom) werden hun persoonlijke verhalen over (niet-) vaderschap vastgelegd op video (Maasja Ooms) en als persoonlijke portretten verwerkt in de voorstelling (scenografie Bas Kosters). De première was in augustus 2020 in Den Bosch. De voorstelling toerde twee keer door het land en werd geselecteerd voor het Nederlands Theaterfestival 2022. Op 7 en 9 juni 2023 stond de voorstelling in de Volksoper in Wenen tijdens de Gay Pride Vienna. *Nicht die Väter* werd daar gespeeld met medewerking van een lokaal geformeerd homomannenkoor.

2.3 EEN WAARDEVOLLE ZIJSPRONG: POW WOW (2022-2023-2024-2025)

Met de uitdrukkelijke wens meer te weten te komen over de zorg voor moeders in andere culturen, trok Minou de kleurrijke wijken van Den Bosch in, om na *Moeder mag niet dood* verder te dansen met cultureel diverse moeders en dochters. Deze ontmoetingen leidden in 2021 tot het feestelijke *Leer me de dans van je moeder*, een multiculturele dansvergadering rond een 'oermoederbeeld' van Bas Kosters in een tent op Theaterfestival Boulevard.

Het project mondde uit in een nieuw voorstellingsconcept: *POW WOW*. Een pow wow is een traditionele stamvergadering van de oorspronkelijke bewoners van Amerika. Belangrijke kwesties worden besproken in een setting van zang en dans. Minou betrok opnieuw een groep vitale 70-plussers bij het maakproces en nam ze als dansers en vertellers mee op het toneel. Centrale vraag: hoe zorgen wij voor onze ouderen en voor elkaar? Het publiek wordt op een vanzelfsprekende manier meegenomen bij het nadenken over de laatste levensfase en over alternatieven voor de ouderenzorg.

POW WOW leverde voor de artistieke ontwikkeling van MINOUX het inzicht dat het mogelijk is een theatrale ruimte te maken waarin mensen zich vrij voelen te participeren. Theaters zijn enthousiast over deze vorm, en dat resulteert in duurzame en intensievere samenwerkingen in 2025-28 (zie hoofdstuk 5).

2.4 ARTISTIEKE INZICHTEN EN ONTWIKKELINGEN

Moeder mag niet dood was een eerste kleinschalige voorstelling, waarin werd onderzocht hoe het werkt om met je eigen moeder op het toneel te staan, hoe een omringende dansgemeenschap werkt, tegen de achtergrond van documentaire beelden. Artistiek gezien leidde dat tot een intieme en humorvolle inkijk in de persoonlijke levens van Minou en haar moeder, die een breed publiek wist te raken. De samenwerking met de dansende ouderen werkte effectief en emotionerend, om het onderwerp universeel te maken. Dit leverde een veilige context voor vaak zeer persoonlijke bijdragen uit het publiek. De documentaire bleef in deze productie nog minder uitgewerkt.

In deel 2, *Niet de Vaders*, werd in acteur Eelco Smits een sterke en gelijkwaardige artistieke partner gevonden, waardoor de theatrale en inhoudelijke zoektocht spannender en scherper werd uitgewerkt. Een homomannenkoor op beeld (noodgedwongen, als gevolg van corona) bleek een eigen impact te hebben. De zangers werden ook ingezet met eigen verhalen over hun (niet-) vader- of voederschap. Hun intieme portretten in documentaire beelden kregen een stevige rol in de emotionele werking van de voorstelling. Deze documentaire laag bleek een effectief middel om flexibel en duurzaam te werken en liet zien hoe grote voorstellingen naar kleinere podia kunnen. Omgekeerd geeft dit ook de kans om mensenmassa's virtueel mee op het podium te nemen.

In deel 3 *Ouderpardon* (première november 2024) neemt MINOUX uit deze ervaringen mee:

- ontwikkeling van inhoud en vorm vanaf de bronvraag, in samenwerking met verschillende kunst disciplines, met maatschappelijke organisaties en ervaringsdeskundigen
- doorgaande professionalisering in artistieke kwaliteit (in regie, documentaire en muziek)
- intensieve samenwerking met geselecteerde speelplekken en maatschappelijke partners

3. Artistieke ambities 2025-2028

van bewustzijnsamusement naar volksopera

In lijn met de missie en op basis van succesvolle ervaringen en inzichten uit voorstudies, samenwerkingsprojecten en voorstellingen heeft MINOUX voor de komende jaren de volgende artistieke ambities geformuleerd.

- 3.1 nieuwe onderzoeksvragen stellen: van persoonlijk naar maatschappelijk
- 3.2 een eigen vorm van 'volksopera' onderzoeken en ontwikkelen
- 3.3 (inter)nationale samenwerkingen uitbouwen

3.1 ZELFDE DNA, NIEUWE ONDERZOEKSVRAGEN

Elke productie van MINOUX begint bij een levensvraag die Minou zichzelf stelt. Met die vraag stapt zij de wijde wereld in en begint haar aan anderen voor te leggen: aan medemakers en mensen in gekozen doelgroepen, inwoners van de stad in specifieke wijken of gemeenschappen. De uiteenlopende, eerste antwoorden geven voeding voor een dramaturgisch onderzoek dat gericht gevoerd wordt met artistieke en maatschappelijke partners.

Deze werkwijze om de inhoud van de producties helder en breed gevoeld te maken, blijft MINOUX hartstochtelijk hanteren. In de producties van 2025-2028 wordt een ontwikkeling zichtbaar naar steeds maatschappelijker onderzoek. Waar Minou in *Moeder mag niet dood* en *Niet de vaders* vooral haar persoonlijke gedachtegoed bevroeg en dat openvouwde naar de samenleving, zal de inhoud van de toekomstige producties dieper in de omringende wereld, buiten Minou en het theater, geworteld zijn. Verder weg bij het eigen gezin, en dichterbij beklemmende structuren in de samenleving als geheel. **Hoe worden of blijven we als individu ons optimale zelf, onder de druk van normen en verwachtingen van de sociaal-maatschappelijke context?**

3.2 VAN BEWUSTZIJSAMUSEMENT NAAR VOLKSOPERA

Bij grotere, gezamenlijke vragen past een grotere theatrale ontmoetingsruimte, om 'de stem van het volk' letterlijk een podium te geven. MINOUX gaat de kenmerkende combinatie van cabaret, documentaire, muziek, beeldende kunst en participatie doorontwikkelen tot een eigen vorm van 'volksopera'.

Minou bewerkte via een samenwerking met Lotte de Beer, al vaker (delen van) klassieke opera's. Eerst bij de Nationale Opera (*Aida*, 2011), en in 2019 bij Opera Front. Daar gaf ze nieuwe inhoud en vorm aan de Koningin van de Nacht uit *die Zauberflöte* voor de productie *Rewriting Zauberflöte*.

Het onderzoek naar nieuwe vormen wordt de komende jaren doorgezet: MINOUX gaat de kaders van klassieke opera bevragen. Opera als kunstvorm met een elite-imago wordt ontsloten voor iedereen, via een actuele inhoud en mede-makerschap van professionals en amateurs. Dat leidt tot 'volksopera', een eigenzinnige, serieuze en humoristische nieuwe combinatie van:

- bestaand werk uit het klassieke repertoire, gezongen dialoog in nieuwe arrangementen
- (cultureel) diverse muziekstijlen
- een nieuw geschreven libretto, ontstaan uit samenwerking van professionele schrijvers en ervaringsdeskundigen
- een documentaire beeldlaag waarin portretten van ervaringsdeskundigen een eigen verhaal vertellen
- een koor, muziek- of dansgezelschap samengesteld uit participerende (amateur)makers

Geheel in lijn van de werkwijze van MINOUX wordt een grote, diverse groep mensen uit de samenleving betrokken bij de totstandkoming van het libretto. Zij delen hun kennis en verhalen en worden prominent op video (en/of live) opgevoerd in de voorstelling. Het documentaire beeld krijgt een nadrukkelijker functie dan voorheen, en muziek en zang krijgen een grotere rol. De inbreng van het publiek wordt groter en draagt daarmee ook artistiek inhoudelijk bij aan de voorstelling. Ook de rol van Minou gaat veranderen: zij beweegt verder weg van haar functie als speler op het podium en gaat richting de positie van onderzoeker, verbinder en regisseur. De artistieke, raadgevende en uitvoerende teams worden uitgebreid.

3.3 (INTER)NATIONALE SAMENWERKING UITBOUWEN

De ontwikkeling van een nieuwe vorm van volksopera wordt gevoed en gesteund door onze nationale en internationale samenwerkingspartners, die relaties worden in 25-28 uitgebouwd.

- Op podia in Brabant en de rest van Nederland worden lokale medemakers en maatschappelijke organisaties betrokken (zie hoofdstuk 5).
- Met internationale partners wordt de werkwijze van MINOUX doorontwikkeld: dit levert nieuwe artistieke inzichten op, die per land verschillend zijn. De gastorganisaties werken met een vertaald libretto, lokale partners en (deels) spelers. De documentaire-beeldlagen worden ook internationaal geproduceerd met lokale partners. MINOUX geeft advies in het lokaal ontwikkelen en behouden van gemeenschappen.

De Volksoper in Wenen speelt hierin een belangrijke rol. *Niet de vaders* werd als *Nicht die Väter* in 2023 opnieuw gemaakt met een Weens homomannenkoor. Daar en toen bleek dat de werkwijze van MINOUX, draaiend om lokale participatie en het bouwen van een gemeenschap rond de productie, ook internationaal werkt. Deze samenwerking wordt uitgediept in 2025-2028, zie hoofdstuk 4.

Via de Volksoper werkt MINOUX inmiddels ook samen met het Atze Musiktheater Berlijn en de Wiener Festwochen. Via AVANS ACI/ Koningstheateracademie in Den Bosch (waar Minou docent is) loopt een meerjarige samenwerking met Festival Suidoosterfees in Kaapstad, Zuid-Afrika.

Naast deze samenwerkingen die op eigen kracht gerealiseerd zijn gaat MINOUX zich in 25-28 actief bewegen binnen internationale netwerken i.s.m. Jeffrey Meulman (De Verkadefabriek) en Bregtje Radstake (Theater aan de Parade) via IETM.

Voorstelling Niet de vaders

Nun, Eelco, jetzt hast du viele Beispiele von Dingen, die du dem Kind mitgeben kannst. Was möchtest du unserem Sohn mitgeben? - Aber ich erziehe ihn doch nicht?

Nicht die Väter

4. Activiteiten 2025-2028

4.1 DISCLAIMER

1. De werkwijze van MINOUX begint en eindigt met ontmoeting. Ontmoeting van een vraag met een antwoord, ontmoeting van een idee met een ander idee, van een kunstvorm met een andere kunstvorm, van een organisatie met een andere organisatie, van een cultuur met een andere cultuur en van mens tot mens. Vanuit die maximale diversiteit wordt een nieuwe inclusiviteit gerealiseerd: van woorden naar vooral daden.

Voor MINOUX is het daarom nagenoeg onmogelijk om op voorhand alle aspecten van een productie vast te leggen: de vorm ontstaat in de dialoog met anderen. Er wordt daadwerkelijk samen gebouwd, op basis van inspiratie, ervaringen en nieuwe inzichten over en weer. Hieronder zijn dan ook vooral de kaders van de artistieke en maatschappelijke speelruimte uiteengezet waarbinnen een productie tot stand komt. Want die komt er altijd: binnen duidelijke productionele en financiële condities en samen met sterke en ervaren partners.

2. De werkwijze van MINOUX is zo duurzaam mogelijk: producties en projecten hebben een lang leven en soms transformeren ze naar een tweede of derde vorm.

MINOUX haalt zo veel mogelijk rendement uit eerdere investeringen. Uit de werkwijze van MINOUX ontstaan onderweg nieuwe partnerschappen, waaruit zich nieuwe vormen van een voorstelling ontwikkelen. Zo kan het zijn dat uit beeldmateriaal een zelfstandige documentaire ontwikkeld wordt of een spin-off project doorgroeit naar een voorstelling. Deze staan nog niet in het plan, maar gaan zeker ontstaan, leert de ervaring.

Daarom staan hieronder vooral de thema's, ontmoetingen, werkwijzen uiteengezet die samen gaan komen met de makers. Samen komen zij tot een productie die ertoe doet. Want die komt er altijd: binnen duidelijke productionele en financiële condities en samen met sterke en ervaren partners.

4.2 PRODUCTIES

2025-2026 OUDERPARDON DEEL 3 DRIELUIK MOEDER-VADER-KINDEREN

Een rechtbank docu-opera, waarin artistiek leider en regisseur Minou Bosua haar ouders aanklaagt wegens nalatig ouderschap. Een gezongen muziektheatervoorstelling over onze 'collectieve voortplantingspsychose' en de gevolgen voor onszelf en de maatschappij.

Voor deze productie werd al een projectsubsidie toegekend door het Fonds Podiumkunsten. De voorstelling gaat eind 2024 in première, en wordt gespeeld en (inter)nationaal doorontwikkeld in 2025 en 2026. Daarom maakt hij deel uit van deze aanvraag.

INHOUD

Een kind is in een wip gemaakt. Voor opvoeden heb je geen diploma nodig. Maar de gevolgen van nalatig ouderschap kunnen rampzalig zijn voor kinderen en voor de samenleving.

Het persoonlijke vertrekpunt van *Ouderpardon* is de vraag van Minou in hoeverre zij haar ouders kan aanklagen wegens nalatigheid in de opvoeding. Ze vraagt zich af of zijzelf wel een verantwoordelijke volwassene kan zijn en een goede ouder voor haar eigen zoon. Die persoonlijke vraag resoneert met een breder maatschappelijk vraagstuk. Het VN-verdrag inzake de Rechten van het Kind stelt dat ieder kind recht heeft 'op optimale ontplooiing, groei en ontwikkeling in de geest van vrede, waardigheid, verdraagzaamheid, vrijheid, gelijkheid en solidariteit'. Zouden deze rechten niet een plicht moeten zijn voor alle ouders? Wat doen we als ouders hierin aantoonbaar falen en het ze niet lukt om hun plichten na te komen?

In *Ouderpardon* speelt Minou deze vragen uit voor een rechtbank en een jury, en test een nieuw voorstel: een 'Ouderschapsakte'. Wie opvoeder wil worden, moet een akte tekenen waarin zijn/haar/diens ouderschapsplichten worden vastgelegd, al voordat het kind ter wereld komt. Minou gaat met makers, spelers en het publiek in gesprek over vormen van gemankeerde opvoeding en over de gevolgen voor jonge mensen die hun weg nog moeten vinden in de samenleving. Het doel van *Ouderpardon* is om zo bewustzijn te creëren over de verantwoordelijkheid, verwachtingen, krachten en tekortkomingen van ouders.

ONTMOETING & WERKWIJZE

Ouderpardon wordt interdisciplinair ontwikkeld (opera, documentaire en theater) en in co-creatie met medemakers uit de samenleving (professioneel en amateur) én publiek. Ervaringsverhalen van jongeren worden opgehaald voor het ontwikkelen van een libretto en muzikale composities die de aanklacht van Minou in een breed maatschappelijk perspectief plaatsen. De juridische kennis en persoonlijke ervaringen van oud-kinderrechters

Fred Salomon en Eva Huls (advocaat bij Defence for Children International en jeugdrechter) worden ook deel van het libretto. Meewerkende maatschappelijke partners zijn Stichting Het Vergeten Kind, GGZ, IHuB Jeugdzorg en StroomOP, Raad voor de Kinderbescherming Den Bosch, Stichting ExpEx (Jason Bhugwandass en Mannus Boote).

Muzikale en verhalende medemakers zijn Lotte de Beer, die inhoudelijk betrokken is bij de conceptontwikkeling en als eindregisseur zal optreden. Maasja Ooms (documentairemaker van o.m. *Alicia* en *Rotjochies*) Robbert Klein (Club Gewalt), de Turks-Duitse componist Sinem Altan (Atze Musiktheater en Gorki Theater Berlin), muzikaal regisseur Wim Selles en dramaturg Corien Baart.

De ontmoeting van verschillende muziekstijlen door verschillende componisten wordt begeleid door de ervaren componist/muzikaal dramaturg Wim Selles. De inspiratiebasis vormt het muziekstuk 'I lie' van David Lang. Vanuit een instrumentatie met een pijporgel en een hammondorgel creëren de componisten een eigen vertaling van dit werk in nieuwe arrangementen, ter begeleiding van de zang. De verschillende werelden ontmoeten elkaar in het gedeelde instrumentarium, de bestaande compositie en het verbindende inhoudelijke thema. Andersom, en op een dieper niveau, wordt interessant hoe die gezamenlijke basis zich vertaalt naar de eigen stijl en kleur van Robbert en Sinem. Het worden variaties op dezelfde thema's, die op zichzelf staan, en waarbij de aria's de sfeer van het koor kunnen overnemen en vice versa.

Zangers worden gevonden uit de netwerken van de componisten, Wim Selles, Opera Forward Festival (Guido Vermunt), Lisenka Heijboer Castañón (operamaker), Lotte de Beer, De Nationale Opera (Machteld van Gestel, hoofd Educatie, Participatie en Programmering) voor jonge talenten en contacten met conservatoria. Er is bij de samenstelling van het viertal extra aandacht voor een mix van culturele achtergronden en leeftijden.

VORM

Ouderpardon wordt een docu-opera, in voorstellingen voor de middenzaal. Op de speelvloer komt een half rond projectiescherm van 10 meter lang en 8 meter diep. De speelvloer en zaal vormen samen de setting van de rechtbank. Centraal staat een monumentale en kleurrijke beklagdenbank, ontworpen door designer Bas Kosters in zijn kenmerkend provocerende en tegelijkertijd zachtaardige stijl.

Vier operazangers vertolken de rollen van rechter, aanklager, advocaat en verdediger en zingen 'de zaak' in recitatieven en aria's, met muziek van Sinem Altan. Haar werk is speels, vol en uiteenlopend van karakter, en zorgt voor een emotionele ondertoon. Ieder personage krijgt een eigen muzikale kleur.

Een kinderkoor wordt als videoprojectie getoond en vervult met zijn constante aanwezigheid de rol van getuige. Ze protesteren, bemoedigen of voelen mee, in een verwijzing naar de koren in het klassieke theater. De koormuziek is van Robbert Klein, in de stijl van Club Gewalt: schurend, onheilspellend, eenvoudig en soms *over the top*. Een tweede beeldlaag toont persoonlijke reflecties van diverse jongeren (o.m. die met jeugdzorg in aanraking kwamen) over hun ouders en de gevolgen van falend ouderschap. Zij worden close-up gefilmd, hetgeen de intimiteit en kwetsbaarheid vergroot. Hun theatrale impact is tegelijkertijd *in your face*.

VOORSTELLINGEN

Ouderpardon gaat in Den Bosch in première in najaar 2024 in Theater aan de Parade (middenzaal) en wordt in de eerste helft van 2025 gespeeld in vijf steden in Zuid-Nederland, waar MINOXX intensief samenwerkt met het theater. Bij de voorstellingen in Den Bosch is er een live bijdrage van het jongerenkoor van Scola Cantorum. Tijdens de tournee zingen lokale kinderkoren live mee. Samen wordt gebouwd aan een lokale gemeenschap, bestaande uit een kinderkoor uit de regio én een netwerk van ouders en partnerorganisaties (zoals jeugdzorg, gemeente, speciaal onderwijs en jongerenwerk).

In samenwerking met De Nationale Opera speelt *Ouderpardon* in voorjaar 2025 in Amsterdam tijdens hun grootschalige participatieproject. Hoofd educatie en participatie Machteld van Gestel is zeer geïnteresseerd in *Ouderpardon*: DNO heeft een netwerk van jeugdkoren en ook de thematiek spreekt aan. De kansen om een breder publiek aan opera te verbinden via *Ouderpardon* wil DNO graag aangrijpen. Ook de verbinding met de Volksoper in Wenen en de (internationale) uitwisseling van outreach-projecten zoals MINOXX die daar maakt, is voor DNO interessant.

Na de zuidelijke tournee volgt een landelijke tournee én een internationale samenwerking in Wenen, Berlijn en Kaapstad, waarin dezelfde intensieve werkwijze wordt gehanteerd. Daarnaast wordt *Ouderpardon* als (besloten) locatievoorstelling ingezet voor maatschappelijke organisaties.

In Wenen wordt *Ouderpardon* geprogrammeerd tijdens de Wiener Festwochen 2025. Via Wenen werkt MINOXX

ook samen met het Atze Musiktheater Berlijn (Sinem Altan). *Ouderpardon* zal ook in Berlijn worden gespeeld, en op Festival Suidoosterfees in Kaapstad, Zuid-Afrika. MINOUX neemt overal de werkwijze mee van lokale samenwerking met ervaringsdeskundigen en maatschappelijke organisaties.

Aantal voorstellingen

2025

Nationale tournee alle regio's, minimaal 24 x

Internationaal: Berlijn, Wenen, Kaapstad 6 x

Totaal: 30 x

2026

Locatievoorstellingen maatschappelijk domein: 10 x

Internationaal: 6 x

Totaal: 16 x

2026-2027 ORPHEUS: LIED VAN VERDRIET / SONGS OF SORROW

Dit is een theatraal concert over verdriet en troost, waarin wordt gezongen op leven en dood. De productie neemt verschillende vormen van rouw in uiteenlopende culturen als vertrekpunt, en is een combinatie van bewerkte aria's uit de opera *Orfeo ed Euridice* van Gluck (1762) en hedendaagse, nieuwe liederen van rouw en verdriet geïnspireerd op verschillende culturen. Het doel is verbinding te vinden in de verschillende vormen van rouw, die muzikaal tot uitdrukking komen in een bewust gekozen combinatie van stijlen. Een nieuw, intercultureel rouwritueel.

INHOUD

'Geluk is heilzaam voor het lichaam, maar het is de rouw die de krachten van de geest ontwikkelt.'

– Marcel Proust

Afscheid en rouw zijn onlosmakelijk met het leven verbonden. We krijgen er vroeg of laat allemaal mee te maken, in zeer verschillende vormen. Maar in een maatschappij waar de maakbaarheid van het leven en het nastreven van geluk centraal staan, gaan we het gesprek over rouw vaak uit de weg. We maken *Orpheus; lied van Verdriet* om dit gesprek een plek te geven. Minou trekt de stad weer in om verhalen van verdrietigen met verschillende (culturele) achtergronden op te halen. Op welke manieren kan aan rouw een uiting worden gegeven, en welke rol spelen achtergrond, de tijd en ons geheugen hierbij? Wat verbindt mensen in rouw en hoe kunnen we verbinding vinden in troost?

Minou: 'Mijn vader ging dood toen ik negen was. Ik heb niet gerouwd. Het niet gehulde, uitgestelde verdriet draag ik al 43 jaar met mij mee, als een steen op mijn borst, een brok in de keel. Het liefst zou ik die rouw de ruimte willen geven, om vrijuit te leven.'

ONDERZOEK EN ONTMOETING

Tijdens het inhoudelijke en theatrale onderzoek gaat Minou verhalen halen bij Bosschenaren in alle soorten en maten en gezindten. Ze spreekt rouwenden, ervaringsdeskundigen en experts, en steekt haar licht op binnen onder andere de Surinaamse, de Indonesische en de katholieke gemeenschap. Vertrekpunt voor deze gezamenlijke gesprekken is de universele thematiek van *Orfeo*, waarin iedereen zich kan vinden. Waar denk je dat je geliefde nu is? Voel je contact? Hoe ga jij om met rouw? En welke ruimte geef je aan verdriet?

Gaandeweg wordt uit deze groepen een gemeenschap opgebouwd van rouwende zielen, waar verdriet niet verstopt blijft maar wordt gedeeld en gedragen. Dit 'Genootschap van Rouwenden', of deze 'Troostclub' biedt een veilige haven aan degenen die troost zoeken. Hier ontmoeten mensen elkaar om herinneringen te delen, verhalen te vertellen, te zingen en elkaar te steunen in de moeilijkste momenten van het leven. Een selectie van hun verhalen wordt verwerkt in de documentaire laag van de voorstelling.

Schrijfster Marion Bloem is betrokken als artistieke partner en medemaker. Zij is razend enthousiast, omdat zij de intentie heeft een musical te schrijven over verlies en troost, en werd geraakt door Minous idee dat het een opera zou kunnen worden. Ze neemt haar persoonlijk liefdesverlies en Indonesische roots mee bij het herschrijven van de klassieke aria's uit de opera van Gluck.

Het tweede muzikale element worden nieuwe rouwliederen, gecomponeerd door Sinem Altan, geïnspireerd op de inbreng uit de Troostclub. De muziek wordt uitgevoerd door muzikanten van onder andere de Heineken Fanfare. Muzikaal leider Wim Selles is de aangewezen persoon om de fusie te begeleiden van klassiek operarepertoire en

nieuw gecomponeerde muziek. Hij heeft eerder gewerkt met de fanfare in een theatrale setting en heeft veel ervaring met het combineren van uiteenlopende muziekstijlen. In de voorstelling is Minou de voorganger. Ze nodigt het publiek uit om met haar mee te doen aan een nieuw ritueel van zang en troost.

Ook buiten het theater wordt ondertussen verder gebouwd aan de banden met maatschappelijke en culturele organisaties die de voorstelling helpen voeden en uitdragen (voor toelichting zie ook hoofdstuk 5). Dit gebeurt onder andere tijdens de allerzielenvieringen 2025 op begraafplaats Orthen in Den Bosch, samen met onder meer Stichting Humanitas, de Wederkomstkerk (Indische gemeenschap) en evangelische gemeenschap Parousia. Ook het expertisecentrum Omgaan met verlies (Riet Fiddelaers) die rouwcirkels organiseert, wordt betrokken. Deze partners bewegen zich in een netwerk van (natuur)begraafplaatsen, rouwtherapeuten, crematoria, uitvaartbegeleiders.

VORM: INTERCULTUREEL RITUEEL CONCERT OVER VERDRIET EN ROUW

De voorstelling wordt gedragen door vijf zangers die een afspiegeling zijn van de community uit de Troostclub. Zij worden gevonden in de eerder genoemde netwerken en mogelijk ook uit een samenwerking met het Internationaal Vocalisten Concours Den Bosch. Een specifieke wens is een Euridice met Indonesische roots en een Orfeo uit Oostenrijk. Een selectie van de persoonlijke verhalen wordt gefilmd en verwerkt door Maasja Ooms tot gezongen en gesproken portretten.

De geïnterviewden weten zich omhuld door jassen/lappendekens, speciaal gemaakt door Bas Kusters. De jassen zijn gebaseerd op zijn eigen *Love is all alone*-jas-en-herinneringsdeken, die hij maakte van zijn vaders oude kleding, een jaar na diens overlijden. Het toneel laat een Tempel van Troost zien, een letterlijk zachte scenografie vol persoonlijke stukken textiel zoals stropdassen, jurken, zakdoeken en lijkwaden.

VOORSTELLINGEN

Een serie previews van het theatrale concert is te zien tijdens Theaterfestival Boulevard, augustus 2025.

De voorstelling gaat in première in Theater aan de Parade (middenzaal) tijdens Theaterfestival Boulevard 2026.

Er komt in 2026 ook een speciale versie op locatie, in samenwerking met onder meer begraafplaats Orthen en begraafplaats Westerveld in Driehuis. De directeur van Westerveld (Carla Bosua-Westerman) is geïnteresseerd om met MINOUX samen te werken rondom het tv-programma *Voor wie steek jij een kaarsje op?* van KRO/NCRV, dat regelmatig vanaf de begraafplaats wordt gepresenteerd.

Aantal voorstellingen

2025

Preview Theater Boulevard 5 x

2026

Tournee 1 regionaal & tournee 2 nationaal, alle regio's

Totaal: 28 x

2027

Landelijke reprise theaters: 15 x

Locatievoorstelling maatschappelijk domein: 10 x

Internationaal: 8 x

Totaal: 33 x

Moeders en dochters uit: Leer me de dans van je moeder

2027-2028 LA BOHÈME: HET BOS VAN DE HERTOOG / ODE TO MISFITS & REBELS

Een volksopera-productie geënt op de opera van Puccini. *La Bohème* (1896) vertelt over het leven van een groep jonge, vrijgevochten kunstenaars in Parijs. De opera portretteert hun vriendschappen, verliefdheden, vetes en successen. Het publiek beleeft met hen de uitdagingen van het artistieke leven, de impact van armoede en ziekte, en de onvermijdelijke confrontatie met de realiteit.

INHOUD

La Bohème; het bos van de Hertog wordt interdisciplinair ontwikkeld (opera, documentaire en theater). Het wordt een muzikale viering van het creatieve, gemaakt in samenwerking met een veelheid aan kunstenaars. Professioneel en amateur, lokaal en internationaal, merendeels uit Den Bosch. MINOUX laat deze dwarsdenkers aan het woord. Zij hebben de kracht om hun eigen wereld te creëren, buiten de gebaande paden, soms buiten de kaders van het geaccepteerde. Hun onverwachte, creatieve vormen van denken leveren mogelijk nieuwe antwoorden op complexe maatschappelijke vragen.

Geïnspireerd door het pleidooi Het is aan ons van schrijver en componist Merlijn Twaalfhoven, verdedigt Minou de kracht van creativiteit en authenticiteit. Die kracht hebben we ergens allemaal. En met die kracht kunnen we de wereld veranderen. Tijdens de voorstelling ondervinden spelers, zangers en publiek hoe creativiteit een collectieve, positieve oerkracht losmaakt.

ONTMOETING & WERKWIJZE

Minou start het onderzoek naar de kracht van creativiteit, met gesprekken met dwarsdenkers en inspirerende kunstenaars over de thematiek van *La Bohème*. Ze bevraagt mensen als Henk Oosterling, Sophie Calle, Steve McQueen, Hans Teeuwen, Marina Abramovic, Jan Fabre. Wat drijft hen tot creëren? Wat kwelt hen? Wat troost hen? Wat is de waarde van vriendschap? Is er veranderdwang in hen aanwezig? Voelen ze zich van nut? Ervaren ze een taak? Een selectie van hun verhalen en uitspraken wordt verwerkt in de documentaire laag van de voorstelling.

Op basis van de inspiratie uit deze gesprekken zet Minou haar onderzoek voort onder lokale kunstenaars en creatievelingen. Al enkele jaren valt het haar op hoe een grote diversiteit aan Bosschenaren zich wijdt aan bijna onopgemerkte, lokale kunstprojecten om de wereld een beetje mooier te maken. De kleinschaligheid en anonimiteit lijkt ze niet te deren. Ze blijven doorzetten, ondanks dreigende brodeloosheid en een samenleving die vooral lijkt te vragen om economisch succes en grote productiviteit. Hun gekoesterde werken zijn een klein verzet tegen de structuren van de samenleving. Sommigen van hen zijn tijdens de voorstelling live aan het werk op het podium, als de noeste zwoegers in het atelier.

MINOUX gaat uit van het originele libretto, waarbij de aria's opnieuw worden gearrangeerd voor vier vrouwelijke zangers (in het origineel vier mannen), bijvoorbeeld en bij voorkeur het vrouwelijk kwartet Storm in a Jar uit Nijmegen. Dat nieuwe, vrouwelijk perspectief geeft een andere kijk op de invulling van het kunstenaarschap en breekt zo de kaders open van het traditioneel mannelijke domein van de economie en de kunstwereld. Via Merlijn Twaalfhoven is Minou in gesprek met Eva Beunk voor het maken van de arrangementen. Wim Selles is opnieuw aangetrokken als muzikaal leider.

Een sterk verbindende persoon op het toneel is de huis- annex kroegbaas, een type met de waarachtige en rebelse uitstraling van een cabaretier. Die is de aanjager, de advocaat van de duivel, die de kunstenaars bevraagt over het belang van hun werk. Hij legt niet alleen het viertal op zolder het vuur aan de schenen, maar ook de groep lokale (amateur)kunstenaars die live op het toneel aan het werk is. Gaandeweg blijkt hoe de ploeters, de zoekers overeind blijven en aan kracht winnen door de onderlinge zorg en solidariteit van de groep.

Ook buiten het theater wordt verder gebouwd aan de banden met maatschappelijke en culturele organisaties die de voorstelling helpen voeden en uitdragen (voor toelichting zie ook hoofdstuk 5).

Dit begint bij Huis 73 in Den Bosch (centrum voor bibliotheek en cultuur) en breidt zich uit naar de educatieafdeling van het Noordbrabants Museum, de organisatie en deelnemers van de jaarlijkse Boschparade, de kunstenaars van de Creatieve Hub Sterrenbosch. Samenwerking is er ook met (de achterban van) de Turnclub, een non-profitorganisatie en initiatief van schrijver en componist Merlijn Twaalfhoven. Dit netwerk van creatieve wereldverbeteraars werkt aan gerichte oplossingen voor maatschappelijke vragen.

VORM

Deze volksopera verbindt ons één nacht op een zolderkamer van de bohemiennes en met de werkplaats eronder. De vormgeving van deze ruimtes is in handen van Joep van Lieshout, met wie Minou eerder werkte. Een vrije geest wiens organische en architectonische ontwerpen een rauwe zinnelijkheid en drang naar autonomie uitstralen.

De professionele kunstenaars die werden bevraagd, zijn dit keer op videobeeld aanwezig: de documentaire laag wordt gemaakt met Maria Mok en Meral Uslu, waarmee Minou eerder samenwerkte en met wie ze een grote liefde deelt voor dwarsdenkers en outcasts. In de werkplaats zijn de (lokale) kunstenaars aan het werk: iedere voorstelling wisselen deelnemers en worden er live andere kunstwerken gecreëerd.

VOORSTELLINGEN

De preview van 5 voorstellingen staat gepland tijdens Theaterfestival Boulevard in augustus 2027.

De première (grote zaal) staat in Theater aan de Parade, ook in 2027.

Aantal voorstellingen

2027

Totaal aantal voorstellingen (grote zaal) Zuid-Nederland, minimaal 9 x

2028

Landelijke tour: 15 x

Locatievoorstelling maatschappelijke organisaties: 10 x

Internationaal: 10 x

Totaal: 35 x

2028 WEES GEGROET: MADRIGALEN EN GEBEDEN

Minou heeft een diepgewortelde fascinatie voor het fenomeen bidden en gebed. De muzikaliteit en het rituele aspect van gezongen gebeden, en vooral madrigalen, raken haar diep. In *POW WOW* schreef ze een eigen gebed, het Onze Moeder. In *Niet de vaders* predikte ze een alternatief, gendervriendelijk nieuw onze vader. Dat werd het Onze Voeder.

Bidden kan een diepe persoonlijke expressie zijn, vol innerlijke resonantie en spirituele verbondenheid. Want ook zij die niet geloven, bidden soms. Waarom? Wat geeft gebed ons? Tot wie spreken we? Met wie ga je in gesprek? Waar hoop je op?

Het projectidee voor *Wees gegroet* is ontstaan uit een dialoog van Minou met pastoor Geert Jan van Rossum van de Sint-Jan Den Bosch. Daaronder lag al een samenwerking met de Dominicuskerk in Amsterdam, pastor-predikant Arjan Broers.

Wees gegroet wordt een verkenning van de emotionele en spirituele reis die mensen ervaren via het gebed. Nieuw geschreven madrigalen vormen de muzikale leidraad, in verschillende talen en dus toegankelijk voor velen. Met De Schola Cantorum, het koor verbonden aan de Sint-Jan 's-Hertogenbosch is het eerste gesprek al gevoerd: men is zeer geïnteresseerd in een vervolg op de samenwerking in *Ouderpardon*. De inspiratie voor dit project wordt ook gevonden bij Camerata Trajectina uit Utrecht, dat Nederlandstalige madrigalen zingt.

Daarbij komt een documentaire laag over de mens en de vele vormen van gebed. Alsof er geen camera in de buurt is, kijken we mee bij de intieme gesprekken van mensen die hun hart uitstorten, vragen stellen en antwoorden verwachten van hun geliefde hogere macht. De theatrale laag kan liggen in de rituele vorm van de processie, wat een gezamenlijke, openbare vorm van bidden is.

De Mariamaand mei in Den Bosch is een mooie ingang voor een serie voorstellingen.

VOORSTELLINGEN

Preview in mei 2028 5 x, première najaar 2028 Theater aan de Parade.

Daarna nog 8x in theaters in zuidelijk Nederland.

5. Innovatieve werkwijze: nieuw publiek & meer impact

MINOUX heeft met succes een nieuwe werkwijze opgezet rond lokale gemeenschappen en met sociale en culturele partnerschappen, en zo meer en nieuw publiek gevonden. MINOUX' vaste standplaats Den Bosch en de regio Noord-Brabant waren de afgelopen jaren een stabiele biotoop om die 'Bossche aanpak' te ontwikkelen, en (landelijk) onderscheidend toe te passen in binnen- en buitenland. Door in een vroeg stadium de krachten te bundelen met het theaterveld en het sociaal domein wordt nieuw, betrokken en divers publiek gevonden en wordt de impact van de voorstellingen verdiept. Iedere deelnemer en bezoeker voelt zich vanaf het begin opgenomen in iets groters, in een beweging of gebeurtenis.

5.1 VERKOOP VOORSTELLINGEN AAN THEATERS, FESTIVALS EN DERDEN

Niet alleen qua inhoud, ook qua verkoop van voorstellingen worden bestaande structuren doorbroken. Voorheen werden de voorstellingen voor theaters en festivals verkocht door impresariaat Alles voor de Kunsten, en verkocht MINOUX de locatievoorstellingen zelf. Vanaf 2024 wordt ingezet op intensieve en langdurige samenwerking met theaters, waarmee MINOUX zelf in contact staat.

Concreet betekent dit dat de verkoop van *Ouderpardon* voor de zuidelijke tournee in Brabant en Limburg door MINOUX zelf gedaan is, door de projectleider partnerships en publiekswerking en de zakelijk leider. Voor de landelijke tournee in 2025 is een deel van de theaters zelf benaderd, het andere deel via Alles voor de Kunsten. Deze combinatie van eigen en uitbestede verkoop wordt de komende jaren verder onderzocht.

Intensief samenwerken betekent een seriebespeling van meerdere voorstellingen, waarbij met theaters samengewerkt wordt aan het tijdig betrekken van participerende doelgroepen en maatschappelijke partners. Deze gesprekken vergen een stevige tijdsinvestering, maar die leveren zeer waarschijnlijk een meerjarige samenwerking op, waardoor er later geen of minder verkoopactiviteit nodig zal zijn. Uiteraard blijft er ruimte voor theaters die graag reguliere voorstellingen zonder participatiedeel willen boeken. De theaters waarmee MINOUX al intensief samenwerkt spreken echter nu al de intentie uit om dat voor volgende projecten ook te doen.

Aan maatschappelijke organisaties worden besloten voorstellingen verkocht door de projectleider partnerships, op eigen locatie of in het theater (zaalhuurconstructie). Een voorstelling voor partners valt vaak binnen een contextprogramma en creëert voor het netwerk van de partner een veilige en laagdrempeliger manier om theater te bezoeken. MINOUX heeft inmiddels veel ervaring met dergelijke locatievoorstellingen en beschouwt ze als een belangrijke manier om haar maatschappelijke en artistieke kerndoelen te realiseren en voegt deze daarom bewust toe aan haar speellijsten.

5.2 DUURZAME ALLIANTIES MET THEATER EN SOCIAAL DOMEIN

MINOUX gaat een duurzame en innovatieve samenwerking aan met theaters die mensen uit alle lagen in de samenleving willen bereiken, en die bewust willen aansluiten bij lokale gemeenschappen. Daarbij worden per productie dus meerdere voorstellingen per speelstad gerealiseerd.

Deze samenwerking start zo'n 8 tot 12 maanden vóór de voorstellingen. MINOUX brengt samen met het theater de lokale en regionale gemeenschappen in kaart die betrokken kunnen worden bij onder andere de uitvoering en promotie. Daarna worden contacten gelegd en bijeenkomsten opgezet met potentiële partnerorganisaties uit het sociaal en cultureel domein, die de waarde zien van voorstellingen voor hun stakeholders en cliënten.

Deze samenwerkingsdriehoek leidt tot een groter financieel, productioneel en publicitair draagvlak voor de voorstellingen. Via deze partners wordt, in aanvulling op de reguliere bezoekers, een breed, divers en inclusief publiek betrokken uit de regio. Daarmee krijgen de voorstellingen, zeker in combinatie met publieksparticipatie, een gevarieerd en betrokken publiek dat zich herkent in de verhalen en er zelf aan deelneemt. Met deze verfrissende en vernieuwende werkwijze vervult MINOUX een voortrekkersrol in de cultuursector.

5.3 STAPPENPLAN VOOR INTENSIEVE SAMENWERKING

Onder regie van de projectleider partnerships wordt per gecommiteerd theater het volgende traject ingezet.

Bouwen gemeenschap

- MINOUX deelt expertise met het theater over het ontwikkelen van een lokale gemeenschap.
- MINOUX en theater formeren lokale gemeenschappen die meedoen met de lokale voorstellingen (bijv. koren, dansers en lokale begeleiders zoals dirigenten), in aanvulling op de vaste cast.
- MINOUX levert teksten en partituren en organiseert lokale repetities in het theater, met de lokale begeleider en een professionele kunstenaar vanuit MINOUX.

Inzet lokale samenwerkingspartners

- De projectleider partnerships ontwikkelt een inspiratiedocument en maakt per theater een plan en taakverdeling voor benadering van passende lokale organisaties.
- Potentiële partners wordt gevraagd kaarten af te nemen voor hun netwerk, deel te nemen aan contextprogrammering en de voorstelling onder de aandacht te brengen van hun achterban. MINOUX levert content voor de publiekswerving en contextprogrammering. Het theater of de partner verzorgt kaartverkoop en reserveringen.
- Het theater vraagt aanvullende subsidie aan bij lokale fondsen, MINOUX ondersteunt en adviseert.
- In samenspraak met partners en theater wordt onderzocht hoe rond de voorstelling een stadsbrede dialoog gefaciliteerd kan worden over de thematiek. Bijvoorbeeld lesprogramma's, bezoeken in instellingen, medewerkersbijeenkomsten of nagesprekken op de werkplek.

PRAKTIJKVOORBEELD 1: VENLO

In Venlo werkt MINOUX in 2023-2024 samen met Theater de Maaspoort rondom *POW WOW*. Samen werd een lokale gemeenschap van 21 vitale 70-plussers bijeengebracht: de Venlose Bende van Alzheimer. Deze ouderen brengen eigen verhalen in en spelen mee in de voorstelling. MINOUX en de Maaspoort legden contact met de gemeente, lokale zorginstellingen, bibliotheek, de ROC-opleiding Zorg en Welzijn, ouderennetwerken én lokale fondsen. Resultaat: voldoende financiering en promotie, inclusief vijf vooraf uitverkochte voorstellingen (900 bezoekers totaal) in januari 2024, voor een nieuw theaterpubliek. Bezoekers zijn o.a. medewerkers uit de zorg, gemeente, cliëntinstellingen, mantelzorgers, studenten en familie en vrienden van de Bende.

PRAKTIJKVOORBEELD 2: ZUID-NEDERLAND EN VERDER

Vijf theaters uit Zuid-Nederland hebben zich gecommiteerd aan *Ouderpardon* en de nieuwe werkwijze: Theater aan de Parade Den Bosch, Theater de Blauwe Kei Veghel, Maaspoort Venlo, Theater de Bussel Oosterhout en Theater de Leest in Waalwijk. Een eerste serie van 15 voorstellingen met contextprogramma vindt plaats in deze theaters. Met de zuidelijke theaters wordt gebouwd aan een lokale gemeenschap van kinderkoren en aan samenwerking met gemeente, onderwijs en jongerenwerk. Deze netwerken worden gebouwd vanaf voorjaar 2024.

Voor een landelijke tournee in 2025 hebben de volgende theaters de intentie afgegeven om intensief samen te werken met MINOUX: Het Nationale Theater Den Haag, Theaters de Meervaart, Bellevue en CC Amstel Amsterdam, Stadsschouwburg Utrecht, Toneelschuur Haarlem, De Lawei Drachten, Theaters Zuidplein en Walhalla Rotterdam en Ins Blau Leiden. Concrete afspraken worden gemaakt in het vroege voorjaar 2024.

5.4 KANSSEN VOOR NEDERLANDSE EN INTERNATIONALE THEATERPODIA

De samenwerking met MINOUX als katalysator kan individuele theaters verder helpen in hun eigen doelstellingen bij het bereiken van en participeren met nieuw en divers publiek. Deze geïntegreerde aanpak heeft ook bredere potentie. Zo stimuleert en activeert MINOUX ook de dialoog tussen de participerende theaters onderling, waardoor kennis en expertise gedeeld en uitgewisseld wordt op het gebied van publieksvinding, het bouwen van duurzame gemeenschappen en partnerships en doelgroepenbenadering/marketing. Deze uitwisseling is rond *Ouderpardon* al gaande tussen de directies en fondsenwerfers van de zuidelijke theaters. De eerste bijeenkomsten werden door het vijftal theaters omschreven als van grote meerwaarde.

Op internationaal niveau zijn sinds 2023 plannen in gang gezet voor de export van voorstellingen, en met name van de MINOUX-aanpak. De Volksoper in Wenen is reeds gestart met het produceren van *Ouderpardon* 2025, waarbij het libretto wordt vertaald en naast het koor van de Volksoper ook lokale koren worden betrokken. Ook het Suidoosterfees, het theater- en kunstfestival in Kaapstad heeft belangstelling voor *Ouderpardon* in 2026. Minou neemt de buitenlandse artistiek leiders mee in de werkwijze van de dialoog op het podium en met het publiek, en laat zien hoe de inzet van maatschappelijke partijen de voorstelling een breder bereik geeft.

5.5 IMPACT NA DE VOORSTELLING

Samenwerking van deze intensiteit in duurzame, sociale netwerken vraagt een stevige tijdsinvestering, maar is waardevol en dankbaar. MINOUX gaat, in samenspraak met betreffende theaters, verder onderzoeken hoe gemeenschappen van deelnemers na de voorstellingen het beste aan hen kunnen worden overgedragen, waardoor ze kunnen blijven voortbestaan. Als het gezelschap verder trekt, kan het theater de gemeenschap bestendigen en de verbinding blijven voeden. Bijvoorbeeld door mensen te betrekken bij nieuwe projecten, als bezoekers, als vrijwilligers, ambassadeurs van hun gemeenschap of gastprogrammeurs.

MINOUX bevroeg de afgelopen jaren deelnemers en bezoekers aan voorstellingen via kwalitatieve interviews en kleine enquêtes over de impact van de voorstellingen op hun beleavingswereld. Hebben ze bij ons iets gezien of meegemaakt dat hun blik op de thematiek of hun eigen leven heeft veranderd? Wat betekende deelnemen aan het project voor ze?

Dit blijven we absoluut doen: dat past bij de zoektocht naar nieuwe gezichtspunten en nieuwe vormen van samen-leven. En MINOUX wil blijven leren van haar bezoekers en deelnemers. Samen met de theaters en de vertegenwoordigers uit het sociaal domein wordt op maat bedacht wat de beste, creatieve manier is om het programma-aanbod te monitoren en te evalueren. Uiteraard is daarbij oog voor de bescherming van privacy-gevoelige onderwerpen en gegevens.

6. Promotie en publiekswerving

6.1 VISIE OP PUBLIEKSWERVING

MINOUX wil theater zo dicht mogelijk bij de mensen brengen en ze een sterk gevoel van verbondenheid laten ervaren. Daarom doen mensen mee uit alle lagen in de samenleving en worden het publiek en de lokale gemeenschap betrokken bij elke voorstelling. Vanaf de eerste ontmoeting, vergadering, repetitie wordt een gezamenlijke belevenis gecreëerd. Mond-tot-mond en zwaan-kleef-aan is de krachtigste manier om mensen bij theater te betrekken. Wie zich persoonlijk betrokken voelt, zal die ervaring graag delen met anderen. Die investering in een persoonlijke aanpak werkt bij MINOUX en is leidend bij alle producties en dus ook bij de publiciteit en promotie; op lokaal, regionaal en landelijk niveau.

6.2 DOELGROEPEN

- Publieksgroepen via het sterke culturele en medianetwerk in thuisbasis, Den Bosch, omliggende gemeenten en in bredere zin Brabant en Limburg
- Publieksgroepen bestaand uit én gerelateerd aan maatschappelijke partners, die worden bereikt door gerichte communicatieacties. Zij zijn een belangrijke aanvulling op de traditionele theaterbezoeker. Denk bijvoorbeeld aan jongeren, ouders en verzorgers, praktisch opgeleiden of minder vermogenden. Afhankelijk van de partners worden bijvoorbeeld mantelzorgers, hulpverleners, leerkrachten, beleidsmakers en creatieven bereikt.
- Publieksgroepen die aanslaan op specifieke thematiek van een voorstelling, via campagnes van de landelijke theaters en eigen landelijke mediacampagnes.
- MINOUX-fans, mede-makers en deelnemers. Zij zijn sterke en diverse merkambassadeurs die anderen enthousiasmeren voor een bezoek.

6.3 COMMUNICATIESTRATEGIE

In de lijn van deze visie werft MINOUX publiek voornamelijk via free publicity. Per voorstelling start de promotie met een stevig basaal communicatieplan, gebaseerd op het thema en intentie van de voorstelling. Dat wordt uitgefaseerd naar de vier categorieën publieksgroepen. Tijdens de productieperiode en de tournees worden de vier categorieën en de benaderingsacties verder gedefinieerd, herhaald of uitgebreid. Het bestaande (pers)relatienetwerk wordt gestaag op de hoogte gehouden en per voorstelling aangevuld met (deel)doelgroepen. Oog op de actualiteit is daarbij belangrijk, omdat de maatschappelijke kwesties uit MINOUX-producties geregeld kansen bieden voor aandacht en optredens in de media.

6.4 KANALEN EN MIDDELEN

De drie belangrijkste kanalen voor het bereiken van de doelgroepen zijn de theaters, de samenwerkingspartners en de deelnemers, op lokaal, regionaal en landelijk niveau.

THEATERS

- **Lokaal:** voorstellingen worden geboren in Den Bosch, waar culturele en maatschappelijke partners al vanaf het begin meedoen en MINOUX' naamsbekendheid bij media en publiek goed is. Theaterfestival Boulevard, Theater aan de Parade en andere culturele organisaties zijn daar belangrijke partners. Zij verzorgen op basis van content van MINOUX hun lokale en regionale publiciteit, die door MINOUX versterkt wordt met onder andere eigen nieuwsbrieven, sociale media en mediaoptredens.
- **Regionaal:** MINOUX werkt met theaters in aanpalende regio's hetzelfde als lokaal, maar initieert bovendien regionaal samenwerkingsoverleg tussen deze theaters, zodat ze ook optrekken bij gezamenlijke promotiecampagnes. Dat drukt kosten en bevordert een langduriger, consistent publieksbereik.
- **Landelijk:** MINOUX heeft de afgelopen jaren via impresariaat Alles voor de Kunsten en de Publicity Company landelijk theaters en landelijke media publicitair goed weten te bedienen. Aangezien MINOUX de komende tijd investeert in het zelf verdiepen en versterken van lokale en regionale relaties, blijft MINOUX op projectbasis van deze ervaren partijen vooral gebruik maken om landelijke exposure vast te houden.

PARTNERS MAATSCHAPPELIJK DOMEIN

- **Lokaal:** Inmiddels heeft MINOUX een goede relatie opgebouwd met bijvoorbeeld de gemeente Den Bosch, jongerenwerk, het COC en sociaal werk. Contactpersonen worden ruim vóór de productieperiode benaderd, vertegenwoordigers worden uitgenodigd bij previews en optredens om te laten zien wat MINOUX voor hen betekent. Partners nemen kaarten af en verspreiden kaarten en publiciteit via eigen kanalen, ondersteund door content op maat, die wordt aangeleverd door MINOUX.

De brug naar nieuw publiek wordt dus gelegd door een voor die doelgroep vertrouwde partner, via nieuwsbrieven, bedrijfsbladen en direct-mailcampagnes.

- **Regionaal:** MINOUX werkt inmiddels samen met zorg- en onderwijspartners in de regio's Noord-Brabant en Limburg, zie 5.3. Dezelfde aanpak als met lokale partners leidt tot uitverkochte voorstellingen met nieuw publiek en wordt daarom de komende jaren voortgezet. MINOUX koppelt daarbij de theaters ook aan (regionale) partners om onderlinge publiciteit te versterken en contact te verduurzamen.
- **Landelijk:** regionale afdelingen openen de deur naar een groter landelijk netwerk. In eerste aanleg gaat het om relatieopbouw, door stakeholders via previews kennis te maken met MINOUX. Daarna wordt gekeken hoe nationaal niveau kan worden aangehaakt, bijvoorbeeld in corporate media of afname van kaarten voor eigen netwerk. MINOUX levert ook hier input op maat.

DEELNEMERS EN MEDEMAKERS

- **Lokaal en regionaal:** in de maanden voor de voorstelling bouwt MINOUX aan een warme verbinding met iedereen die meewerkt aan voorstellingen. Deelnemers nodigen een breed netwerk van familieleden, collega's, klasgenoten en verenigingsleden uit. Omdat de deelnemers wisselen per speelstad kan die achterban honderden nieuwe bezoekers opleveren.
- **Lokaal, regionaal en landelijk:** Minou en bekende medemakers zoals Maasja Ooms, Bas Kusters, Robbert Klein, Sinem Altan en Lotte de Beer hebben een even diverse als grote achterban. In de aanloop naar de voorstellingen benaderen zij hun leerlingen, eigen fanbase en werkrelaties. Ook hier zorgt MINOUX voor content die deelnemers kunnen delen met hun relaties, van bericht voor de verenigingsnieuwsbrief tot pakkende insta-foto's of kant-en-klaar app-bericht. Via mond-tot-mondreclame en persoonlijke sociale media wordt het vuurtje verder doorgegeven

6.5 EEN BONTE MIX VAN BETROKKENEN

MINOUX betreft deelnemers en ervaringsdeskundigen op het podium uit alle wijken van de stad, met inbreng uit alle segmenten van de samenleving. Binnen de gemeenschappen die ontstaan rondom de voorstellingen is er een bonte mix van achtergronden en sociale klassen. Daardoor bereikt MINOUX via haar eigen kanalen en via de partners een grote diversiteit van mensen in en rondom haar voorstellingen. De achterban van de deelnemers en makers beslaat een breed scala aan leeftijden, opleidingsniveaus, culturen en oriëntaties. Minou betreft stevast haar studenten en oud-studenten bij voorstellingen en bereikt via hen en via AVANS Hogeschool een grote diversiteit aan publiek van studenten en twintigers. De partnerpartijen verdelen kaarten onder bijvoorbeeld cliënten en leerlingen. Daardoor krijgen ook minima of sociale groepen die geen theaterbezoek gewend zijn, makkelijk toegang tot een voorstelling.

7. Ontwikkelingen in de organisatie

7.1 HUIDIGE ORGANISATIE (2024)

Stichting MINOUX is een professionele producerende theaterorganisatie. Geen gezelschap in de traditionele zin van het woord, maar een inclusieve beweging van jong en oud, hip en behoudend, sjiek en sjofel, homo en hetero, zwart en wit. Nieuwe manieren van samenleven exploreren gebeurt in de inhoud en in de vorm van het werk, en dus ook in hoe er geproduceerd wordt. Zo ontwikkelt zich een theaterorganisatie als een grote familie, waarin iedereen welkom is en niet gedacht wordt vanuit functies, maar vanuit talenten en krachten. Onder deze werkwijze liggen uiteraard de fundamenteën van de Code Governance, Fair Practice Code en de Code Diversiteit en Inclusie.

De kernorganisatie bestaat uit: Minou Bosua - algemeen directeur en artistiek leider; Petra Welboren - zakelijk leider; Marieke Simons - projectleider partnerships en publiekswerking; Babsie van Aalderen - hoofd productie en techniek; Corien Baart - medeoprichter van MINOUX, sparringpartner en artistiek adviseur. Patrick Sytsema - marketing en communicatie (op projectbasis). Allen werken op freelance basis.

Flexibele krachten: bij de ontwikkeling van de nieuwe voorstellingen wordt per productie met een freelance technisch producent gewerkt en met freelance technici bij de voorstelling. Voor landelijke pr- en mediarelaties wordt ook vanaf 2025 op projectbasis samengewerkt met The Publicity Company (Margaretha Moerkerke). Extra hulp wordt nu en straks gevonden bij senioren (vrijwilligers uit verschillende Brabantse gemeenten) en studenten (betaald) voor allerlei diensten zoals vervoer, gastheerschap, catering, educatie etc.

Met iedere werknemer, (freelance) opdrachtnemer, stagiair en vrijwilliger worden afspraken rond aard en beloning van de werkzaamheden vastgelegd in de vorm van een model(arbeids)overeenkomst. De organisatie volgt in haar beloningsbeleid de richtlijnen van de cao Toneel en Dans. Bij toekenning van de meerjarensubsidies heeft het bestuur de intentie om de freelanceovereenkomst van de algemeen directeur om te zetten naar een vast contract.

Bestuurders: MINOUX heeft drie bestuurders, die inmiddels met groot enthousiasme bezig zijn aan hun tweede termijn van 3 jaar; hun bestuurswerk is onbezoldigd. Conform de richtlijnen van de Governance Code Cultuur zijn de taken en verantwoordelijkheden van de directie en de verhouding tussen bestuur en directie vastgelegd in een directiereglement. Dit omvat ook afspraken over hoe te handelen bij mogelijke belangenverstrengeling en de procedure rond nevenfuncties. De codes staan als vast bespreekpunt op de agenda van de bestuursvergadering, met de komende jaren extra aandacht voor diversiteit en inclusie. MINOUX heeft een bestuursaansprakelijkheidsverzekering afgesloten.

7.2 ONTWIKKELING VAN DE ORGANISATIE

Om de artistieke ambities te realiseren en de samenwerking met partners en speelplekken te kunnen intensiveren, investeert MINOUX bij toekenning van de meerjarige subsidie in een steviger basis van 2,9 fte voor de organisatie aangevuld met freelance acteurs, musici en zangers. Dit betekent een intensievere inzet van artistiek leider Minou Bosua. Verder wordt de inzet van de zakelijk leider, de projectleider partnerships & publiekswerking en het hoofd productie verstevigd. Productie en techniek (eerder bij dezelfde persoon), worden uiteengetrokken. Tot slot krijgt communicatie een vaste, in plaats van een projectmatige rol. De geplande taakverdeling:

- **Minou Bosua:** artistiek leider en algemeen directeur. Bedenkt de voorstellingsconcepten, schrijft, speelt, regisseert, initieert, organiseert en voedt samenwerkingen (artistiek en maatschappelijk) en draagt zorg voor motivatie en begeleiding medewerkers. Ze zal de komende jaren minder zelf spelen zodat ze zich meer kan toeleggen op artistiek leiderschap en schrijven.
- **Petra Welboren:** zakelijk leider. Stelt (financiële) jaarplannen op en bewaakt de uitvoering, voert rapportage. Verwerving van financiële middelen bij publieke subsidiënten en private fondsen (dit alles onder supervisie van het bestuur en directeur); contractmanagement, betalingen en personeelsbeleid. Neemt deel aan het centraal overleg met zakelijk leiders in Brabant.
- **Marieke Simons:** projectleider partnerships en publiekswerking. Werft maatschappelijke en culturele samenwerkingspartners voor de voorstellingen en bouwt aan nieuwe lokale en regionale netwerken. Verkoopt de voorstellingen binnen het sociale domein en aan de theaters die zich aansluiten bij de intensieve samenwerkingsaanpak. Tevens fondsenwervings- en marketingactiviteiten.
- **Babsie van Aalderen:** hoofd productie. Organiseert en produceert voorstellingen en is productie-verantwoordelijke tijdens de tournees.
- **Corien Baart:** sparringpartner en artistiek advies.
- **PR- en communicatiemedewerker** (vacature) verzorgt content voor de groeiende groep stakeholders en het publiek van MINOUX. Bouwt aan de groei van MINOUX-volgers (nieuwsbrief, socials, website), aan mediarelaties en onderhoudt contact met (lokale) communities en theaters.
- **Producent / coördinator internationale producties** (vacature) voor de coördinatie van internationale samenwerkingen en voorstellingen.
- **HP Hulscher:** technisch producent op projectbasis, voor techniek inventaris, licht- en geluidsplannen en 'reisklaar maken' van de voorstelling.
- **Technicus** (flexkracht) voor de montage van de voorstelling en uitvoerend technicus tijdens de tournees.

7.3 RUIMTE VOOR VERTROUWEN EN DIVERSITEIT

MINOUX streeft met haar producties naar een sterke, inclusieve samenleving waarin ieder mens de vrijheid en de ruimte heeft zich te ontplooiën. Vertrouwen laat zich soms lastig meten, maar uit talrijke signalen van financiers en partners is op te maken dat zij vertrouwen hebben in deze missie en werkwijze. Een stevig aantal private fondsen is de afgelopen jaren ingestapt. Verder ervaart MINOUX grote bereidheid bij partijen uit het sociaal en cultureel domein om actief de samenwerking aan te gaan. Voor de werving van nieuwe teamleden en bestuursleden zet MINOUX dan ook hun hulp en diversiteitsnetwerken in, met de nadruk op de partners uit Den Bosch.

Met het oog op haar groeiende familie aan deelnemers, medemakers en teamleden heeft MINOUX een aantal hulpmiddelen ontwikkeld voor een sociaal veilige werkvloer.

- Er zijn omgangsregels vastgelegd met afspraken voor respectvolle omgang en veiligheid. Alle medewerkers en deelnemers ontvangen deze bij hun opdrachtbevestigingen en/of arbeidsovereenkomsten.

- De bestuursvoorzitter van MINOUX is het aanspreekpunt voor meldingen over ongewenste omgangsvormen. Uitleg over haar vertrouwensrol en haar contactgegevens staan vermeld in de omgangsregels en in alle andere relevante communicatie aan deelnemers en medewerkers.
- Wanneer er minderjarigen bij producties betrokken zijn, wordt aan de begeleiders een VOG gevraagd.

7.4 BELANGRIJKE SAMENWERKINGSPARTNERS

Theater aan de Parade, Den Bosch: MINOUX is vanaf 2024 trotse huisgenoot van dit theater, dat tevens premièrelocatie is. Als huisgenoot wordt MINOUX ondersteund in haar ontwikkeling en bij de nieuwe producties, en geeft zij mede kleur en levendigheid aan het theater als plek in de stad. Binnen de organisatie van het theater is Minou een van de collega's en voor het publiek een vast gezicht. De gedeelde missie is om zo veel mogelijk verschillende mensen en groepen te betrekken bij het theater. De voorstellingen worden er gemonteerd, zaal en technisch personeel worden (om niet) ter beschikking gesteld. Het theater zet marketingpersoneel in voor promotie en zijn contextprogrammeur voor lokale inbedding. Theater aan de Parade is vanwege zijn centrale ligging dé plek voor ontmoetingen in de stad.

Theaterfestival Boulevard werkt samen met MINOUX vanaf de eerste dag en zet deze samenwerking de komende jaren graag voort. De samenwerking voedt niet alleen de werking van MINOUX, maar zeker ook die van Theaterfestival Boulevard. De komende jaren worden previews van de voorstellingen getoond of gaan ze hier in première.

De Verkadefabriek biedt inspiratie, repetitie- en ontmoetingsruimtes. Directeur Jeffrey Meulman is bestuursvoorzitter van internationaal netwerk IETM. Hij werkt met MINOUX samen aan een showcase rond haar inclusieve werkwijze, die in 2024 tweemaal gepresenteerd wordt aan internationale theaters en programmeurs tijdens ITI (International Theatre Institute) en IETM (International network for contemporary performing arts) in Den Bosch.

7.5 HUISVESTING & FACILITEITEN

Vanaf 2024 heeft MINOUX kantoor-, opslag- en (flexibele) repetitieruimte in creatieve hub Sterrenbosch, Den Bosch. Wanneer de voorstellingen groter worden, is daar de komende jaren voldoende opslag-, kantoor- en repetitieruimte beschikbaar. Bij het repeteren met grotere groepen in volle bezetting wordt gebruikgemaakt van ruimtes in de Verkadefabriek en Theater aan de Parade.

*Persfoto's Moeder mag niet dood en Niet de Vaders
Alle foto's door Karin Jonkers*